

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2017 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego M. C. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową J. C. (1)

przeciwko P. C. (1)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego P. C. (1) na rzecz małoletniego syna M. C. urodzonego (...) w S. alimenty w kwocie 700 (siedemset) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniego –J. C. (1) do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 13 marca 2017 roku;

II. odstępuje od obciążania pozwanego P. C. (1) kosztami sądowymi;

III. wyrokowi z punktu I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego M. J. C. (...) r. wniosła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o zasądzenie alimentów od P. C. (1) na rzecz małoletniego syna M. C. w kwocie 700 zł miesięcznie płatnych do dnia 10 – go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu wskazała m.in., że małoletni powód pochodzi ze związku małżeńskiego J. C. (1) i P. C. (1). Przedstawicielka ustawowa podała, że rodzice małoletniego prowadzili przez okres 10 lat wspólne gospodarstwo domowe i zamieszkiwali w domu jednorodzinnym w P.. J. C. (1) oświadczyła, że od (...) r. zamieszkuje wraz z synem w wynajętym mieszkaniu w P.. Przyczyną przeprowadzki były ciągłe awantury i konflikty z pozwanym. Ponadto pozwany nakazał matce małoletniego wyprowadzenie się z synem z zajmowanej nieruchomości. Przedstawicielka ustawowa podała, że między rodzicami małoletniego nastąpił zupełny rozkład pożycia małżeńskiego i relacja między nimi negatywnie wpływała na małoletniego powoda. J. C. (1) wskazała, że w okresie wspólnego zamieszkiwania pozwany nie łożył na utrzymanie syna i nigdy nie pracował (poza incydentalnymi pracami przez kilka dni). Według przedstawicielki ustawowej to na niej spoczywał cały ciężar utrzymania domu i rodziny. J. C. (1) oświadczyła, że jest zatrudniona na pełen etat w (...) i osiąga miesięczne dochody w wysokości 3000 zł brutto. Przedstawicielka określiła miesięczne koszty wynajmu mieszkania na kwotę 1000 zł (nie wliczając związanych z nim opłat eksploatacyjnych). J. C. (1) dodała, że od pół roku otrzymuje świadczenie na syna w ramach programu Rodzina 500 +. Według przedstawicielki ustawowej pozwany posiada własne mieszkanie oraz samochód. Ponadto nie ma nikogo na utrzymaniu i nie posiada żadnych zobowiązań.

J. C. (1) w imieniu małoletniego syna w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo i wносиła o zasądzenie alimentów na rzecz syna w kwocie 700 zł miesięcznie.

Pozwany P. C. (1) na rozprawie w dniu 5 czerwca 2017 roku uznawał powództwo do kwoty 200 zł miesięcznie i wносиł o jego oddalenie w pozostałym zakresie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. C. urodzony dnia (...) w S. pochodzi ze związku małżeńskiego J. C. (1) i P. C. (1).

Małoletni ma 10 lat, mieszka z matką w wynajętym przez nią mieszkaniu w P. przy ul. (...). Uczęszcza do czwartej klasy Szkoły Podstawowej w K.. Ma niewielki kontakt osobisty z ojcem. Ma z nim kontakt telefoniczny. M. C. jest (...) - poza tym jest ogólnie zdrowy i nie ma innych schorzeń. Małoletni korzysta z odpłatnych lekcji angielskiego finansowanych w całości przez swoją matkę (roczny koszt z tym związany wynosi 120 zł). W związku ze swoimi zainteresowaniami M. C. chciałby uczęszczać na odpłatne zajęcia piłki nożnej.

Koszty utrzymania małoletniego wynoszą około 1500 zł miesięcznie, w tym wyżywienie 500-600 zł, koszty mieszkania przypadające na małoletniego 580 zł, koszty angielskiego 10 zł, odzież i obuwie 100 zł, środki czystości i kosmetyki 50-100 zł, leki i leczenie 50 zł, wydatki związane ze szkołą i dojazdem do szkoły 100 zł, telefon 20 zł, inne wydatki 50 zł.

P. C. (1) ma 37 lat i zamieszkuje w należącym do niego domu w P. (nieruchomość dzieli ze swoim bratem oraz jego rodziną). Pozwany pozostaje od wielu lat bez stałego zatrudnienia (okresowo podejmuje się krótkotrwałych prac dorywczych). Poza zajmowaną nieruchomością oraz użytkowanym samochodem (o deklarowanej wartości 1000 zł) nie posiada innego majątku. Pozwany cierpi na (...) – poza tym jest ogólnie zdrowy i zdolny do pracy zarobkowej. Z posiadanych środków pieniężnych nieregularnie przekazuje na rzecz syna drobne kwoty (łącznie około 200 zł przez cały okres braku wspólnego zamieszkiwania). Pozwany nie posiada zadłużenia i ponosi na bieżąco koszty utrzymania zajmowanej przez siebie nieruchomości – na ten cel uzyskuje od swojej rodziny kwoty w wysokości 200 – 300 zł miesięcznie. Oczekuje na rozliczenie mediów za poprzedni okres. P. C. (1) poza małoletnim powodem nie posiada innych osób na utrzymaniu.

J. C. (1) ma 39 lat i zamieszkuje wraz z synem w P. w wynajętym przez siebie mieszkaniu. J. C. (1) wyprowadziła się razem z synem w dniu (...) r. i od (...) r. wynajęła mieszkanie w P., z czynszem w wysokości 1000 zł miesięcznie. Dodatkowo uiszcza opłaty za media, których z uwagi na początkowy okres od wynajmu mieszkania oraz przeważnie dwumiesięczne okresy rozliczeniowe nie była w stanie określić ile będą wynosiły. Sprawuje bezpośrednią pieczę nad małoletnim synem. J. C. (1) od dnia (...) r. pracuje jako (...)w (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) i osiąga miesięczne wynagrodzenie w wysokości 3000 zł brutto (około 2100 zł netto). W kwietniu 2017 roku uzyskała również premię kwartalną w wysokości 1600 zł. W 2016 r. osiągnęła dochód w kwocie 17 076,03 zł. Uzyskiwała dochody z tytułu zleceń. Pobiera na rzecz syna świadczenie w ramach programu Rodzina 500 +. Samodzielnie (poza drobnymi kwotami przekazanymi przez ojca) pokrywa koszty utrzymania syna. J. C. (1) wspiera finansowo jej rodzina (przede wszystkim matka). Posiada zadłużenie w wysokości 2200 zł i z tego tytułu prowadzone jest wobec niej postępowanie egzekucyjne. Na podstawie porozumienia osiągniętego z wierzycielem uiszcza na jego rzecz raty w wysokości po 500 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpis skrócony aktu urodzenia (k. 5), akt notarialny (k. 6 – 7v), umowa o pracę (k. 8 – 8v), paragony (k. 18 – 21), zaświadczenie (k. 22), potwierdzenie (k. 23 – 32), bilet (k. 33), przesłuchanie J. C. (1) (k. 34v - 35, płyta CD – k. 36), przesłuchanie P. C. (1) (k. 34v – 35, płyta CD – k. 36).

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Zaznaczyć należy, iż strony nie zgłaszały innych wniosków dowodowych.

Zeznania stron były w przeważającej mierze wiarygodne. Sąd nie dał wiary przesłuchaniu pozwanego w części określającej wysokość kwot przekazywanych na utrzymanie syna oraz co do kształtu kontaktów z małoletnim

powodem, albowiem są one niespójne i sprzeczne z przesłuchaniem przedstawicielki ustawowej powódki, którym Sąd dał wiarę. Pozwany nie poparł swojego stanowiska żadnymi dowodami.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej, przy czym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka.

Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i statusowi rodziców.

W rozpoznawanej sprawie J. C. (1) dochodziła zasądzenia alimentów od pozwanego P. C. (1) na rzecz syna M. C. w kwocie 700 zł miesięcznie. Koszty utrzymania syna oszacowała na kwotę około 2100 zł miesięcznie (na podstawie dokumentacji pochodzącej z maja 2017 r.), do której zaliczyła następujące wydatki: bilet WKD 48,45 zł, telefon komórkowy 20 zł, składka do szkoły 50 zł, wycieczka z (...) r. 155 zł, ubrania 140 zł, fryzjer 30 zł, wyżywienie 800 zł, leczenie i lekarstwa/witaminy 100 zł, środki czystości 50 zł, wydatki mieszkaniowe około 500 zł, inne wydatki 60 zł. Sąd sporządzone przez matkę małoletniego powoda zestawienie ocenił częściowo krytycznie, tj. uznał za przeszacowane podane przez powódkę wydatki na wyżywienie oraz leczenie syna. Sąd zważył bowiem, że kwoty te nie znajdują oparcia w zasadach doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu dziecko w wieku powoda, niepozostające na specjalnej diecie nie wymaga wydatkowania 800 zł miesięcznie na wyżywienie. Podobnie Sąd odniósł się do kwestii leczenia małoletniego – Sąd zważył, że nie jest on przewlekłe chory i nie przyjmuje na stałe jakichkolwiek lekarstw. W zakresie pozostałych wydatków podanych przez powódkę Sąd przyjął, że znajdują one odzwierciedlenie w zasadach doświadczenia życiowego oraz w załączonym materiale dowodowym (koszty mieszkaniowe). Koszty mediów nie odzwierciedlają jeszcze średnich kosztów, które będą ponoszone w tym zakresie, gdyż nie wszystkie opłaty zostały już uiszczone od rozpoczęcia najmu mieszkania. Z tego względu Sąd uznał, że J. C. (1) ponosi nawet wyższe koszty utrzymania nieruchomości niż przez nią początkowo deklarowane. Reasumując ten wątek w ocenie Sądu Rejonowego koszty utrzymania małoletniego wynoszą około 1500 zł miesięcznie, w tym wyżywienie 500-600 zł, koszty mieszkania przypadające na małoletniego 580 zł (1/2 całości kosztów mieszkaniowych), koszty angielskiego 10 zł, odzież i obuwie 100 zł, środki czystości i kosmetyki 50-100 zł, leki i leczenie 50 zł, wydatki związane ze szkołą i dojazdem do szkoły 100 zł, telefon 20 zł, inne wydatki 50 zł. Usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda są standardowe, takie jak średnie potrzeby dzieci w jego wieku.

Trzeba zawsze pamiętać, iż wysokość obowiązku alimentacyjnego zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego P. C. (1) w niniejszej sprawie stała się ocena jego możliwości zarobkowych i majątkowych, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przy czym o wysokości alimentów nie decydują faktycznie osiągnięte, czy, jak bywa to najczęściej, tylko deklarowane, dochody, a możliwości zarobkowe oceniane w sposób hipotetyczny, a więc takie dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwany z własnej woli nie pracuje – posiadając możliwość podjęcia pracy (świadczą o tym okresowo podejmowane prace dorywcze). Nie posiada żadnych przeciwwskazań do wykonywania pracy. Ponadto posiada nieruchomość gruntową o znacznej wartości położoną w P., zabudowaną domem dwurodzinnym, jak również użytkuje na co dzień należący do niego samochód (o deklarowanej wartości około 1000 zł). Poza małoletnim synem nie ma innych osób na utrzymaniu. Wszystko to w ocenie Sądu Rejonowego świadczy, iż pozwany posiada takie możliwości i umiejętności, które pozwalają mu na łożenie na rzecz syna kwoty dochodzonej przez stronę powodową.

W ocenie Sądu Rejonowego możliwości zarobkowe pozwanego, przy założeniu zachowania przez niego należytej staranności, kształtują się na poziomie co najmniej kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę (2000 zł brutto). Choć sam pozwany wskazał, że była też taka sytuacja, iż pracował tydzień czasu i z tego tytułu uzyskał kwotę 1000 zł. Zdaniem Sądu nie ma żadnych okoliczności, które uniemożliwiałyby pozwanemu na wykonywanie jego obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna. Należy również zaznaczyć, iż pozwany nie przedłożył żadnych dowodów na potwierdzenie jego stanowiska.

Należy pamiętać i o tym, iż obowiązek przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb małoletniego powoda spoczywa na obojgu rodzicach. W sprawie zostało ustalone, iż matka powoda osiąga własne dochody, z których samodzielnie utrzymuje syna. Należy zauważyć, iż matka w zasadniczej części swój obowiązek alimentacyjny wobec M. C. spełnia również poprzez osobiste starania o jego wychowanie i utrzymanie, co zobowiązuje ojca małoletniego do większego finansowego udziału. Wniosek ten jest tym bardziej uzasadniony, iż jest on zwolniony z obowiązków codziennej pieczy nad synem i poza nim nie ma innych osób na utrzymaniu.

Kierując się wszystkimi wyżej wymienionymi względami Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż P. C. (1) winien łożyć tytułem alimentów większą kwotę niż uznawana przez niego kwota 200 zł miesięcznie. Jako taką Sąd przyjął kwotę 700 zł miesięcznie (kwotę dochodzoną przez powoda) począwszy od daty wytoczenia powództwa. Kwota ta bowiem mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, pozwala też, uwzględniając dodatkowo obowiązek alimentacyjny J. C. (1) na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro.

Rygor natychmiastowej wykonalności został wyrokowi nadany na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi na podstawie art. 102 k.p.c. biorąc pod uwagę fakt, iż częściowo uznał powództwo oraz nie osiąga stałych dochodów.

Na marginesie należy zaznaczyć, iż w oparciu o treść art. 135 § 3 pkt 3 kro na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. poz. 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60 i 245). Z tego też względu nieistotną do sprawy w zakresie ustalania wysokości obowiązku alimentacyjnego jest okoliczność pobierania świadczenia z programu 500+.